

(19)

Οργανισμός
Βιομηχανικής
Ιδιοκτησίας (OBI)

(21) Αριθμός αίτησης:

GR 20120100234

(12)

ΔΙΠΛΩΜΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ (B)

(47) Ημ/νία Δημοσιοποίησης: 13.02.2013

(11) Αριθμός Χορήγησης: 1007830

(22) Ημ/νία Κατάθεσης: 30.04.2012

(51) Διεθνής Ταξινόμηση (Int. Cl.):

B01J 7/02 (2012.01)

C01B 3/04 (2012.01)

B01J 19/12 (2012.01)

C25B 1/04 (2012.01)

(45) Ημ/νία Δημοσίευσης της Χορήγησης:
27.03.2013 ΕΔΒΙ 2/2013

(71) Αρχικός (οι) Καταθέτης (ες):

ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ; Περγάμου 101, 12242
ΑΙΓΑΛΕΩ (ΑΤΤΙΚΗΣ) - GR. **ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**; Ιπποκράτους 71, 10680 ΑΘΗΝΑ (ΑΤΤΙΚΗΣ) - GR.

(72) Εφευρέτης (ες):

ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ; , GR. **ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**; , GR.

(73) Δικαιούχος (οι):

ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ; Περγάμου 101, 12242
ΑΙΓΑΛΕΩ (ΑΤΤΙΚΗΣ) - GR. **ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**; Ιπποκράτους 71, 10680 ΑΘΗΝΑ (ΑΤΤΙΚΗΣ) - GR.

(54) Τίτλος (Ελληνικά)

ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΗΣ ΥΔΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΥΔΡΟΓΟΝΟΥ ΩΣ ΚΑΥΣΙΜΟΥ ΜΕ ΧΡΗΣΗ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΣΥΧΝΟΤΗΤΩΝ

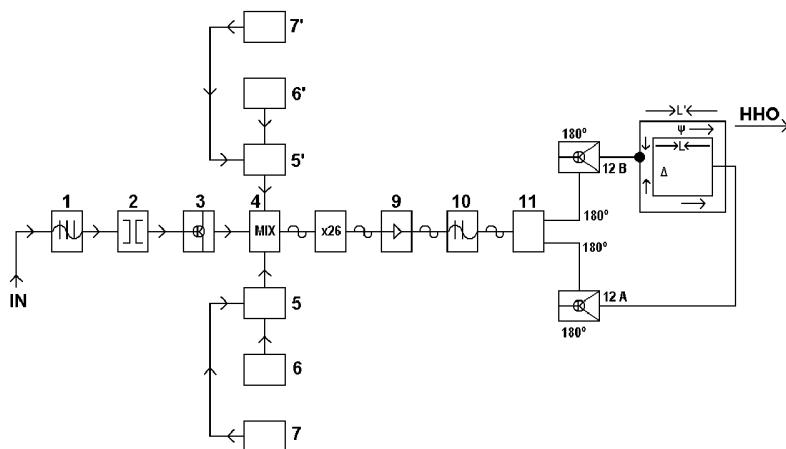
(54) Τίτλος (Αγγλικά)

METHOD AND DEVICE FOR WATER ELECTROLYSIS AND PRODUCTION OF HYDROGEN TO BE USED AS COMBUSTIBLE UPON UTILISATION OF COMBINED FREQUENCIES

GR 20120100234

(57) Περίληψη

Μέθοδος και συσκευή ηλεκτρόλυσης του ύδατος και παραγωγής υδρογόνου ως καυσίμου με χρήση συνδυασμού υψηλών συχνοτήτων, οι οποίες παράγονται μέσω ημιτονικών ταλαντωτών και οι οποίες αναμιγνύονται, ενισχυόμενες και συνδυαζόμενες καταφέρνουν να διασπούν το ύδωρ στα συστατικά του στοιχεία (υδρογόνο και οξυγόνο) διά του φαινομένου του συντονισμού. Με κατάλληλους κύριους και βοηθητικούς οπλισμούς επεξεργασίας εισάγονται στις πρωτογενείς συχνότητες, που παράγονται από τους ημιτονικούς ταλαντωτές, δευτερογενείς συχνότητες που συνδιαμορφώνουν την δομή των αρχικών συχνοτήτων, ώστε να επιπευχθεί ο κατάλληλος συνδυασμός συχνοτήτων μέσω αντίστοιχου ηλεκτρονικού κυκλώματος (αποτελούμενου από απομονωτή, μίκτη, διαμορφωτές, ψηφιακούς ελεγκτές συχνοτήτων, κατευθυντικό ζεύκτη, πολλαπλασιαστές και γραμμικούς ενισχυτές). Με τον κατάλληλο συντονισμό αυτών των συχνοτήτων επιτυγχάνεται η δόνηση των μορίων του ύδαιτος και η διάσπασή τους στα αέρια υδρογόνο και οξυγόνο. Τα αέρια αυτά διαχωρίζονται κατόπιν με ειδικούς οδηγούς διαλογής και το παραγόμενο υδρογόνο οδηγείται μέσω αντίστοιχης ειδικής σύνδεσης στον μηχανισμό παραγωγής ενέργειας για να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο.

**ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΗΣ ΥΔΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΥΔΡΟΓΟΝΟΥ ΩΣ ΚΑΥΣΙΜΟΥ
ΜΕ ΧΡΗΣΗ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΣΥΧΝΟΤΗΤΩΝ**

Η εφεύρεση αναφέρεται τόσο σε ειδική μέθοδο ηλεκτρόλυσης, όσο και στην εφαρμογή της, δηλαδή στην αντίστοιχη ειδική συσκευή (μηχανισμό) ηλεκτρόλυσης του ύδατος, που οδηγεί στην διάσπαση του ύδατος στα συστατικά του -υδρογόνο και οξυγόνο- και συνεπώς στην παραγωγή υδρογόνου ως καυσίμου με την χρήση συνδυασμού συχνοτήτων.

- 5 Το αέριο υδρογόνο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο, δηλαδή ως υλικό παραγωγής κάθε είδους ενέργειας (ηλεκτρική, μηχανική, κινητική, θερμική, φωτεινή). Τα πλεονεκτήματα του υδρογόνου ως καυσίμου είναι το ανεξάντλητο των πηγών του (αφού αποτελεί το πλέον διαδεδομένο στοιχείο του σύμπαντος), η απόλυτα οικολογική του συμπεριφορά (αφού η χρήση 10 και καύση του ουδεμία περιβαλλοντική επιβάρυνση επιφέρει) και το ελάχιστο κόστος παραγωγής του (σύμφωνα με την μέθοδο και τον μηχανισμό της παρούσας εφεύρεσης).

- 15 Υπό την έννοια αυτή, το υδρογόνο που παράγεται σύμφωνα με την μέθοδο και τον εφαρμοσμένο μηχανισμό της παρούσας εφεύρεσης, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο για όλους ανεξαιρέτως τους μηχανισμούς παραγωγής ενέργειας, που χρησιμεύουν για : α) την κίνηση οχημάτων κάθε μορφής, πλοίων επιφανείας και υποβρυχίων, αμφιβίων μέσων προώθησης και κίνησης (π.χ. χόβερκραφτς), ιπταμένων μέσων (αεροπλάνων, ελικοπτέρων κλπ.), προωθητικών πυραύλων, δορυφόρων και διαστημοπλοίων, β) την καθ' οιονδήποτε τρόπο παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας γ) κάθε οικιακή βιομηχανική και πάσης φύσεως ατομική 20 ή/και μαζική εφαρμογή, που απαιτεί την χρήση ενέργειας οποιασδήποτε μορφής.

- 25 Το υδρογόνο παράγεται είτε με την επεξεργασία των υδρογονανθράκων (όπως πετρέλαιο, φυσικό αέριο κλπ.), είτε με την ηλεκτρόλυση του ύδατος. Η κλασσική διαδικασία της ηλεκτρόλυσης και της διάσπασης του ύδατος στα συστατικά του (υδρογόνο και οξυγόνο) είναι γνωστή από τον 19ο αιώνα μ.Χ. Βασίζεται στην χρήση συνεχούς ηλεκτρικού ρεύματος που απολήγει σε δύο ηλεκτρόδια (που αποτελούνται από κάποιο μεταλλικό υλικό, όπως μόλυβδο, χαλκό, νικέλιο κλπ.), τα οποία με το ηλεκτρικό ρεύμα που τα διαπερνά διεγείρουν το μόριο του ύδατος (ΗΗΟ) και το διασπούν στα συστατικά του.

- 30 Παρά τις συνεχείς βελτιώσεις των υλικών χρήσης και των σταδίων της διαδικασίας, αυτή η συμβατική μέθοδος ηλεκτρόλυσης και παραγωγής υδρογόνου και οξυγόνου ακόμη και σήμερα έχει συγκριτικά χαμηλό βαθμό απόδοσης, που φθάνει στο 55% και υπό ορισμένες πολύ συγκεκριμένες προϋποθέσεις μπορεί να ανέλθει και στο 60%. Αυτός ο σχετικά μικρός βαθμός απόδοσης καθιστά την συμβατική μέθοδο ηλεκτρόλυσης ασύμφορη για την παραγωγή του υδρογόνου ως καυσίμου, εφ' όσον για την μετατροπή του ύδατος σε υδρογόνο και οξυγόνο απαιτείται πολύ μεγάλη ενέργεια για την αρχική τροφοδοσία (input energy) του συνολικού συστήματος ηλεκτρόλυσης, τόσο σε σχέση με την ποσότητα των παραγόμενων αερίων όσο και σε σχέση με την ενέργεια που θα παραχθεί από την καύση αυτών των αερίων.
- 40 45 Επίσης, για την συμβατική μέθοδο ηλεκτρόλυσης πρέπει να χρησιμοποιηθεί καθαρό (απεσταγμένο ή απιονισμένο) ύδωρ και επί πλέον η χρήση κατάλληλου και δαπανηρού ηλεκτρολύτη, με συνέπεια την ακόμη μεγαλύτερη επιβάρυνση τόσο του περιβάλλοντος όσο και του κόστους παραγωγής του υδρογόνου, αφού το χρησιμοποιούμενο για ηλεκτρόλυση καθαρό (απεσταγμένο ή απιονισμένο) ύδωρ οφείλει να έχει ήδη υποστεί την σχετική χημική επεξεργασία.

Το ακριβό κόστος παραγωγής του υδρογόνου ως καυσίμου (είτε μέσω της συμβατικής ηλεκτρόλυσης είτε μέσω της επεξεργασίας των υδρογονανθράκων) σε συνδυασμό με την επικινδυνότητα που συντρέχει στην αποθήκευση του υδρογόνου ως υγροποιημένου αερίου, έχουν αποτρέψει μέχρι σήμερα την διάδοση της χρήσης του ως καυσίμου. Ως συνέπεια των 5 ανωτέρω, το υδρογόνο ως καύσιμο χρησιμοποιείται μόνο σε πειραματικές εφαρμογές.

- Η παρούσα εφεύρεση παραμερίζει ολοκληρωτικά όλα αυτά τα δυσεπίλυτα προβλήματα του μεγάλου κόστους παραγωγής του υδρογόνου ως καυσίμου και των κινδύνων αποθήκευσής του για τους ακόλουθους λόγους :
- 10 α) χρησιμοποιείται ως υλικό για την ηλεκτρόλυση οποιοδήποτε είδος ύδατος (θαλάσσιο, βροχής, πτωτικά και λιμνών, δικτύου ύδρευσης κλπ.) χωρίς οιουδήποτε είδους απόσταξη ή απιονισμό,
 - β) απαιτείται ελάχιστη ενέργεια για την αρχική τροφοδοσία (input energy) του συνολικού συστήματος ηλεκτρόλυσης,
 - 15 γ) ο συνολικός βαθμός απόδοσης της ηλεκτρόλυσης με την μέθοδο της παρούσας εφεύρεσης αγγίζει το 92%, γεγονός που αποτελεί άλμα πρωτοπορίας και καινοτομίας σχετικά με την συμβατική μέθοδο, που φθάνει υπό προϋποθέσεις στο 60% μόνον και
 - δ) δεν απαιτείται αποθήκευση του υδρογόνου, αφού το υδρογόνο που παράγεται με την 20 ηλεκτρόλυση του ύδατος οδηγείται μέσω σύνδεσης στον αντίστοιχο μηχανισμό παραγωγής ενέργειας και καταναλίσκεται ως καύσιμο.

Σύμφωνα με την μέθοδο και τον μηχανισμό της παρούσας εφεύρεσης, η ηλεκτρόλυση του ύδατος γίνεται με συχνότητες, οι οποίες παράγονται μέσω ημιτονικών ταλαντωτών και οι οποίες αναμιγνύονται, ενισχυόμενες και συνδυαζόμενες καταφέρνουν να διασπούν το ύδωρ στα 25 συστατικά του στοιχεία (υδρογόνο και οξυγόνο) δια του φαινομένου του συντονισμού.

Με κατάλληλους κύριους και βοηθητικούς οπλισμούς επεξεργασίας εισάγονται στις πρωτογενείς συχνότητες, που παράγονται από τους ημιτονικούς ταλαντωτές, δευτερογενείς συχνότητες που συνδιαμορφώνουν την δομή των αρχικών συχνοτήτων, ώστε να επιτευχθεί ο κατάλληλος 30 συνδυασμός συχνοτήτων, έτσι ώστε να δονούνται τα μόρια του ύδατος και με τον κατάλληλο συντονισμό τους να επιτυγχάνεται η διάσπασή τους στα αέρια υδρογόνο και οξυγόνο. Τα αέρια αυτά διαχωρίζονται κατόπιν με ειδικούς οδηγούς διαλογής, ώστε το μεν οξυγόνο να αποθηκεύεται για άλλη χρήση ή/και να αποδίδεται στην ατμόσφαιρα, το δε παραγόμενο υδρογόνο να οδηγείται μέσω αντίστοιχης ειδικής σύνδεσης στον μηχανισμό παραγωγής 35 ενέργειας για να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο.

Τα πλεονεκτήματα της παρούσας εφεύρεσης είναι πολλαπλά και ανυπολόγιστα :

Η ηλεκτρόλυση του ύδατος και η παραγωγή υδρογόνου ως καυσίμου με την μέθοδο και τον αντίστοιχο μηχανισμό (συσκευή) της χρήσης των συχνοτήτων χρησιμοποιεί ως υλικό για 40 διάσπαση οποιοδήποτε είδος ύδατος (θαλάσσιο, βροχής, πτωτικά και λιμνών, δικτύου ύδρευσης κλπ.) και όχι μόνον απεσταγμένο ή απιονισμένο. Λόγω αυτής της χρήσης κάθε είδους ύδατος και έχοντας ως δεδομένο το εύρος των παντοιδούς μορφής υδάτινων πόρων του πλανήτη μας, προκύπτει ως φυσική συνέπεια το ανεξάντλητο των πηγών τροφοδοσίας με το ελαχιστότατο δυνατό κόστος για την παραγωγή ενέργειας από το υδρογόνο. Η ενέργεια που 45 απαιτείται για την αρχική τροφοδοσία (input energy) του συνολικού συστήματος ηλεκτρόλυσης είναι ελάχιστη και μπορεί να παραχθεί από διάφορες πηγές (όπως ηλεκτρικές, θερμικές, ηλιακές, αιολικές, υδραυλικές κλπ.), γεγονός που καθιστά την ηλεκτρόλυση σύμφωνα με την μέθοδο της παρούσας εφεύρεσης άκρως συμφέρουσα. Ο βαθμός απόδοσης της ηλεκτρόλυσης σύμφωνα με την μέθοδο της παρούσας εφεύρεσης φθάνει στο 92% και υπερέχει κατά πολύ 50 όλων των άλλων συμβατικών τρόπων ηλεκτρόλυσης και παραγωγής υδρογόνου.

- Τα προϊόντα της ηλεκτρόλυσης (υδρογόνο και οξυγόνο) μπορούν να χρησιμοποιηθούν για κάθε περαιτέρω εφαρμογή και κυρίως το υδρογόνο να χρησιμεύσει ως καύσιμο υψηλής απόδοσης με μηδαμινό κόστος και μηδενική επιβάρυνση του περιβάλλοντος, αφού η καύση του δεν αποδίδει βλαβερούς ρύπους στην ατμόσφαιρα. Το παραγόμενο οξυγόνο μπορεί επίσης, είτε να αποδίδεται ελεύθερο και να εμπλουτίζει την ατμόσφαιρα, είτε να αποθηκεύεται και να χρησιμοποιείται για διάφορες βιομηχανικές και οικιακές εφαρμογές.
- Ο μηχανισμός (η συσκευή), με τον οποίο υλοποιείται η παρούσα εφεύρεση, έχει πολύ μικρό όγκο και λειτουργεί εντελώς αθόρυβα. Η εφεύρεση συνιστά την πλέον αποφασιστική καμπή για την αλλαγή κατεύθυνσης του ενεργειακού τομέα και την μετάβαση από την παραγωγή ενέργειας μέσω ορυκτών καυσίμων στην παραγωγή ενέργειας με καθαρή και ανανεώσιμη πηγή, δηλαδή το ύδωρ (νερό).
- Για την ανάλυση και την περιγραφή της μεθόδου και της συσκευής ηλεκτρόλυσης του ύδατος και παραγωγής του υδρογόνου ως καυσίμου με χρήση συνδυασμού συχνοτήτων, πρέπει να ληφθούν υπόψιν τα ακόλουθα :
- Το μόριο του ύδατος είναι τριατομικό, δηλαδή αποτελείται από τρία άτομα, δύο άτομα υδρογόνου που ενώνονται με ένα άτομο οξυγόνου. Τα δύο άτομα του υδρογόνου σχηματίζουν ασύμμετρη γωνία 105° (εκατόν πέντε μοιρών) σε σχέση με το κέντρο του ατόμου του οξυγόνου. Καθώς το άτομο του οξυγόνου είναι μεγαλύτερο από αυτό του υδρογόνου, η έλξη προς τα ηλεκτρόνια των ατόμων υδρογόνου είναι αντίστοιχα μεγαλύτερη, οπότε τα ηλεκτρόνια έλκονται πιο κοντά προς το μεγαλύτερο άτομο οξυγόνου και πιο μακριά από τα άτομα υδρογόνου. Αυτό σημαίνει ότι αν και το μόριο ύδατος στο σύνολο είναι σταθερό, η μεγαλύτερη μάζα του ατόμου οξυγόνου τείνει να τραβάει όλα τα ηλεκτρόνια του μορίου, ακόμα και αυτά που μοιράζεται με το υδρογόνο, οπότε αυτό δίνει στο οξυγόνο μια ελαφρά ηλεκτροαρνητική φόρτιση. Τα άτομα υδρογόνου, επειδή τα ηλεκτρόνιά τους είναι πιο κοντά στο οξυγόνο, αποκτούν μια μικρή ηλεκτροθετική φόρτιση, με συνέπεια τα μόρια του ύδατος να έχουν την τάση να σχηματίζουν αδύναμους δεσμούς με τα άλλα μόρια ύδατος, επειδή το μέρος του οξυγόνου του μορίου είναι αρνητικό, ενώ τα μέρη του υδρογόνου είναι θετικά.
- Αυτή η δομή, που προκύπτει από την θετική φόρτιση των ατόμων του υδρογόνου και την αρνητική φόρτιση του ατόμου του οξυγόνου, οδηγεί το μόριο του ύδατος να συμπεριφέρεται ως ηλεκτρικό δίπολο. Επειδή κάθε ηλεκτρικό δίπολο έχει μια συχνότητα συντονισμού, αντιστοίχως το μόριο του ύδατος ως ηλεκτρικό δίπολο έχει επίσης την δική του συχνότητα συντονισμού. Αυτό σημαίνει, ότι το μόριο του ύδατος (ως ηλεκτρικό δίπολο) μπορεί να έλθει σε συντονισμό με μια εξωτερική πηγή ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας (όπως οι υψηλές ραδιοσυχνότητες), έτσι ώστε με μικρά ποσά αρχικής ενέργειας να επιτευχθεί η διάσπασή του. Αυτή η εξωτερική πηγή, που θα έλθει σε συντονισμό με το μόριο του ύδατος (ηλεκτρικό δίπολο), πρέπει επίσης να πληροί τις ιδιότητες συντονισμού, δηλαδή να αποτελεί και αυτή ένα ηλεκτρικό δίπολο.
- Η εξήγηση της διαδικασίας συντονισμού με απλά λόγια είναι η ακόλουθη :
- Το μόριο του ύδατος είναι μη γραμμικό, αφού οι δεσμοί υδρογόνου-οξυγόνου δεν βρίσκονται στην ίδια ευθεία αλλά σχηματίζουν ασύμμετρη γωνία 105° . Το μήκος του δεσμού υδρογόνου-οξυγόνου είναι $0,96 \text{ } \text{Ångström}$ (υποδιαστολή $1 \text{ } \text{Ångström} = 10^{-8} \text{ cm}$). Λόγω της γωνιακής διάταξης του δεσμού οξυγόνο-υδρογόνο, το μόριο του ύδατος είναι ασύμμετρο και έχει υψηλή διπολική ροπή. Ο υψηλός πολικός χαρακτήρας του εξηγεί την μεγάλη διηλεκτρική σταθερά του μορίου (78 Farad/m σε θερμοκρασία 25°C), με αποτέλεσμα το ύδωρ να παρουσιάζει έντονα το φαινόμενο της πολύ δυνατής σύζευξης μεταξύ των ατόμων υδρογόνου-οξυγόνου στα μόριά του, κατά τρόπον ώστε αυτοί οι δεσμοί να μην σπάνε ακόμα και σε θερμοκρασίες άνω των 1800°C .

Αυτός είναι και ο λόγος, που η διάσπαση του μορίου του ύδατος με τους συμβατικούς τρόπους ηλεκτρόλυσης είναι πολύ δύσκολη και συνεπώς πολύ δαπανηρή : πρέπει να αναπτυχθούν τόσο υψηλές θερμοκρασίες, ώστε η κατανάλωση ενέργειας για την επίτευξή τους να υπερβαίνει τα οφέλη από την παραγόμενη ενέργεια λόγω καύσης του υδρογόνου.

- 5 Με την μέθοδο που προτείνεται με την παρούσα εφεύρεση, γίνεται ευχερής η διάσπαση των μορίων του ύδατος, καθόσον, για να επιτευχθεί ο συντονισμός των διαμορφωμένων υψηλών συχνοτήτων με τα μόρια του ύδατος δεν απαιτείται, ούτε να δοθούν αρχικά ούτε να καταναλωθούν συνολικά μεγάλα ποσά ενέργειας.
- 10 Για την πληρέστερη κατανόηση του φαινομένου του συντονισμού συχνοτήτων και των δυνατοτήτων διάσπασης του μορίου του ύδατος, παραθέτουμε το εξής παράδειγμα : Έστω ότι έχουμε ένα στενό κομμάτι ράβδου αλουμινίου, λυγισμένο σε γωνία 105° (εκατόν πέντε μοιρών), ώστε να έχει το σχήμα του μοντέλου του μορίου του ύδατος. Αυτό το κομμάτι ράβδου αλουμινίου, που αναπαριστά το μόριο του ύδατος, δονούμενο πάνω – κάτω μόνο από την μία πλευρά, δεν μπορεί να διασπασθεί, γιατί θα κινείται όλη η μάζα του πάνω κάτω, δηλαδή προς μία συγκεκριμένη κατεύθυνση. Εάν όμως από την μία πλευρά δονηθεί προς τα κάτω και από την άλλη διαμετρικά αντίστροφα, δηλ. προς τα πάνω, τότε είναι εύκολο να διασπασθεί.
- 15 20 Αντίστοιχα, εάν η εφαρμοζόμενη συχνότητα ήταν η ίδια σε όλο το μήκος του μορίου του ύδατος ή και σε όλη την επιφάνειά του, το μόριο του ύδατος δεν θα υφίστατο κάποια αλλοίωση, γιατί θα εδονείτο ολόκληρο προς μία κατεύθυνση. Προκειμένου, επομένως, να διασπασθεί το μόριο του ύδατος στα ατομικά συστατικά του, πρέπει να δονηθεί από μία διαφορετική συχνότητα σε κάθε άκρο του δεσμού (του διπόλου).
- 25 30 Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να χρησιμοποιηθεί ένα φάσμα συχνοτήτων πολύ ευρείας ζώνης. Αυτό το φάσμα συχνοτήτων δημιουργείται μέσω πολλαπλών συχνοτήτων, που πηγάζουν όμως από δύο αρχικές σταθερές πηγές συχνότητας, δηλ. από δύο πομπούς ραδιοσυχνοτήτων (RF) για παράδειγμα F1 και F2. Εάν αυτές οι δύο αρχικές συχνότητες διαβιβασθούν από δύο διαφορετικά δίπολα, κοντά η μία με την άλλη, θα δημιουργήσουμε μία ετεροδίνωση αυτών των δύο συχνοτήτων.
- 35 40 Στην πρώτη φάση, από αυτές τις δύο αρχικές συχνότητες δημιουργούνται άλλες δύο επί πλέον συχνότητες (F3 και F4) : η μία εξ αυτών η F3 είναι ισοδύναμη με το άθροισμα των δύο αρχικών συχνοτήτων, άρα έχουμε $F1 + F2 = F3$ και η άλλη η F4 είναι ισοδύναμη με την διαφορά τους, άρα $F2 - F1 = F4$. Για να γίνει περισσότερο κατανοητή και μαθηματικά η ανωτέρω ανάλυση, έστω για παράδειγμα και μόνον, ότι η F1 είναι 98 και η F2 είναι 298. Τότε σύμφωνα με το μαθηματικό μοντέλο η F3 θα είναι $(F1) 98 + (F2) 298 = (F3) 396$ και αντίστοιχα η F4 θα είναι $(F2) 298 - (F1) 98 = (F4) 200$. Επομένως θα έχουμε τέσσερεις διαφορετικές συχνότητες τις F1, F2, F3 και F4.
- 45 Οι συχνότητες αυτές δεν εκπέμπονται όλες ταυτόχρονα, γιατί μεταξύ αυτών των συχνοτήτων υπάρχει ένα πεπερασμένο χρονικό διάστημα, το οποίο ελαττώνεται καθώς κάθε ένα πεπερασμένο διάστημα αλληλεπιδρά ξανά και ξανά, αφού η μορφή μιας ενιαίας συχνότητας, ενός ραδιοκύματος, όταν διέρχεται από την ατμόσφαιρα είναι ημιτονοειδής.
- 50 Πρέπει να τονίσουμε εδώ, ότι αυτές δεν είναι αρμονικές συχνότητες μιας και μόνης συχνότητας, αλλά συχνότητες που έχουν υπολογισθεί μέσα σε ένα φάσμα ραδιοσυχνοτήτων. Αυτή λοιπόν η ετεροδίνωση είναι το μέσον που χρειαζόμαστε, για να σπάσουμε τον μοριακό δεσμό του ύδατος και να επιτύχουμε τον διαχωρισμό του ύδατος στα συστατικά του.

Όλα τα μόρια έχουν μια συχνότητα συντονισμού στην οποία ταλαντεύονται. Εάν αυτή διαταραχθεί, τότε εύκολα διασπάται ο μοριακός δεσμός τους. Η αποτελεσματικότητα αυτής της μεθόδου μας είναι άπειρες φορές μεγαλύτερη από αυτές των συμβατικών μεθόδων και με ελάχιστη κατανάλωση ενέργειας.

5

Η συσκευή ηλεκτρόλυσης και παραγωγής υδρογόνου ως καυσίμου με χρήση υψηλών συχνοτήτων και συντονισμού αυτών, που περιγράφεται και αναλύεται στο σχετικό συνημμένο στην παρούσα σχεδιάγραμμα και αφορά στην παρούσα εφεύρεση, αποτελεί μια ιδιαίτερη μορφή κυκλώματος και αντίστοιχης δημιουργίας πολλαπλών συχνοτήτων, οι οποίες εκπέμπονται από δύο σταθερές πηγές συχνότητας.

- 10 Συγκεκριμένα και σύμφωνα με το σχεδιάγραμμα, η μέθοδος και η συσκευή ηλεκτρόλυσης, που προτείνεται με την παρούσα εφεύρεση, αποτελείται από διάφορες επί μέρους μονάδες (στάδια, βαθμίδες ή στοιχεία), που συνδέονται μεταξύ τους με προκαθορισμένη σειρά, ώστε να μπορεί 15 να επιτευχθεί η παραγωγή του υδρογόνου ως καυσίμου.

- 20 Από το σημείο εισόδου της συσκευής (*input*) προσδίδουμε την αρχική πηγή ενέργειας, η οποία μπορεί να προέρχεται από κάθε είδους ενεργειακή πηγή, δηλαδή να είναι είτε ένας ηλεκτρικός συσσωρευτής (μπαταρία), είτε ηλιακά πάνελ (συσσωρευτές), είτε θερμοστοιχεία (ανά ζεύγος), είτε οποιαδήποτε συσκευή που παρέχει θερμική, ηλεκτρική, ηλιακή και γενικότερα πάσης μορφής ενέργεια.

Στην βαθμίδα 1 του σχεδίου απεικονίζεται εμφανώς το φίλτρο εισόδου (filter).

- 25 Στην βαθμίδα 2 εμφαίνεται μια μονάδα απομονωτή (*buffer*), η οποία απομονώνει την δύναμη ισχύος της συσκευής και την επεξεργάζεται κατάλληλα προκειμένου να την προωθήσει στην επόμενη βαθμίδα 3.

- 30 Στην βαθμίδα 3 ευρίσκεται ο πρώτος οδηγός (*driver*), που με την σειρά του προωθεί την δύναμη ισχύος στον μίκτη (*mixer*).

Ο μίκτης συνιστά την βαθμίδα 4, στην οποία, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο, εισέρχονται δύο διαφορετικά σήματα συχνοτήτων που προέρχονται από τις βαθμίδες (μονάδες) 5 και 5'.

- 35 Οι βαθμίδες (μονάδες) 5 και 5' αποτελούν τους ημιτονικούς ταλαντωτές (*local oscillators*) του συστήματος, οι οποίοι και δημιουργούν με ταλαντώσεις τις αρχικές συχνότητες.

- 40 Οι βαθμίδες (μονάδες) 6 και 6' είναι διαμορφωτές (*modulators*) και διαμορφώνουν με διαμόρφωση κατά πλάτος (AM) τις συχνότητες που δημιουργούν οι ημιτονικοί ταλαντωτές (βαθμίδες 5 και 5').

Οι βαθμίδες (μονάδες) 7 και 7' συνιστούν ψηφιακούς ελεγκτές συχνοτήτων (*PLL*) που χρησιμοποιούνται για να διατηρούν σταθερή την συχνότητα που δημιουργούν οι δύο ημιτονικοί ταλαντωτές (βαθμίδες 5 και 5') με ακρίβεια $\pm 0,002\%$.

- 45 Από την έξοδο της βαθμίδας 4 (μίκτης του κυκλώματος) εξέρχεται το αποτέλεσμα των δύο αναμειγμένων συχνοτήτων που παράγονται από τους ημιτονικούς ταλαντωτές (βαθμίδες 5 και 5'). Το αποτέλεσμα αυτό οδηγείται στην μονάδα 8, η οποία είναι ένας ειδικός πολλαπλασιαστής συχνοτήτων (*frequency multiplier*) και πολλαπλασιάζει το σήμα συχνοτήτων του μίκτη (βαθμίδα 4) επί τον αριθμό 26 (δηλαδή : σήμα συχνοτήτων μίκτη X 26).

- 50

Το νέο σήμα συχνοτήτων, που εξέρχεται από την μονάδα 8, οδηγείται στην είσοδο της μονάδας (βαθμίδας) 9, η οποία συνιστά έναν ειδικό γραμμικό ενισχυτή-οδηγό (*driver linear amplifier*), που πραγματοποιεί την σχετική ενίσχυση του ήδη πολλαπλασιασμένου σήματος συχνοτήτων.

- 5 Αυτό το ενισχυμένο σήμα συχνοτήτων οδηγείται κατόπιν στην είσοδο της μονάδας (βαθμίδας) 10, η οποία αποτελεί ένα ειδικό φίλτρο (*special filter*) υψηλών συχνοτήτων ορισμένου (ρυθμισμένου) εύρους.

- 10 Μετά το φιλτράρισμά του, το σήμα συχνοτήτων διοχετεύεται στην επόμενη μονάδα (βαθμίδα) 11, δηλαδή σε κατευθυντικό ζεύκτη (*directional coupler*), ο οποίος δημιουργεί διαφορά φάσης σήματος κατά εκατόντα ογδόντα ληλεκτρικές μοίρες (180°).

- 15 Στην συνέχεια, από την έξοδο του κατευθυντικού ζεύκτη (μονάδα 11) οδηγείται το σήμα συχνοτήτων στις μονάδες (βαθμίδες) 12A και 12B, οι οποίες αποτελούν τελικούς γραμμικούς ενισχυτές (*output linear amplifiers*) και προβαίνουν στην τελευταία ενίσχυση των σημάτων που διοχετεύονται τελικά στο τμήμα επεξεργασίας του ύδατος και παραγωγής υδρογόνου.

- 20 Το τμήμα επεξεργασίας ύδατος και παραγωγής υδρογόνου περιλαμβάνει το εσωτερικό δοχείο ή κάδο (μονάδα Δ = Δοχείο ύδατος), στο οποίο διοχετεύεται η τάση που τροφοδοτείται από τον ενισχυτή της μονάδας 12A μέσω ειδικού ληλεκτροδίου και το εξωτερικό δοχείο (μονάδα Ψ = χώρος ύδατος), στο οποίο τοποθετείται το προς επεξεργασία ύδωρ και στο οποίο διοχετεύεται η τάση που τροφοδοτείται από τον δεύτερο ενισχυτή της μονάδας 12B. Το τμήμα αυτό της συσκευής (κάδος ή δοχείο επεξεργασίας ύδατος) είναι υψίστης σημασίας για την λειτουργία του όλου συστήματος, διότι οι διαστάσεις του πρέπει πρώτον, να συνιστούν αυστηρώς ακέραια πολλαπλάσια του μήκους κύματος των συχνοτήτων (διαστάσεις L και L' = ακέραια πολλαπλάσια του μήκους κύματος των συχνοτήτων) και δεύτερον, να μην έχουν απόκλιση πέραν της τάξης του 0,02 %, καθόσον οι πλάκες κατασκευής τους υπέχουν τον ρόλο κεραιών που πρέπει να συμπεριφέρονται με κατάλληλη ωμική, επαγγειακή και χωρητική αντίσταση. Η απόσταση μεταξύ των τοιχωμάτων του εσωτερικού δοχείου (μονάδα Δ) και του εξωτερικού δοχείου (μονάδα Ψ) είναι πολύ σημαντική, αφού καθορίζει την χωρητική αντίσταση του συστήματος, δηλαδή συμπεριφέρεται σαν πυκνωτής.

- 35 Τα σήματα των υψηλών συχνοτήτων, όπως έχουν τελικά διαμορφωθεί από τις μονάδες 12A και 12B, ως εξωτερική πηγή ληλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας συντονίζονται και επιδρούν μέσω της ετεροδίνωσης στα μόρια του ύδατος (που συνιστούν επίσης ηλεκτρικά δίπολα), με αποτέλεσμα με πολύ μικρή ενέργεια να επιτυγχάνεται η διάσπασή τους, όπως αναφέρθηκε και ανωτέρω στην θεωρητική εξήγηση της μεθόδου.

- 40 Μετά την διάσπαση των μορίων του ύδατος (HHO) στα συστατικά τους υδρογόνο και οξυγόνο, τα αέρια αυτά διαχωρίζονται και απομονώνονται μέσω ειδικών φίλτρων και οδηγών (drivers). Το παραγόμενο οξυγόνο μπορεί, είτε να αποθηκεύεται για οιαδήποτε χρήση, είτε να αποδίδεται ελεύθερο στην ατμόσφαιρα.

- 45 Το υδρογόνο, που παράγεται από την διάσπαση του ύδατος, οδηγείται μέσω ειδικού σωλήνα σε οποιαδήποτε μηχανή (π.χ. εσωτερικής ή εξωτερικής καύσης), όπου με την καύση του χρησιμεύει στην παραγωγή οιασδήποτε μορφής ενέργειας (ηλεκτρικής, μηχανικής, κινητικής, θερμικής, φωτεινής).

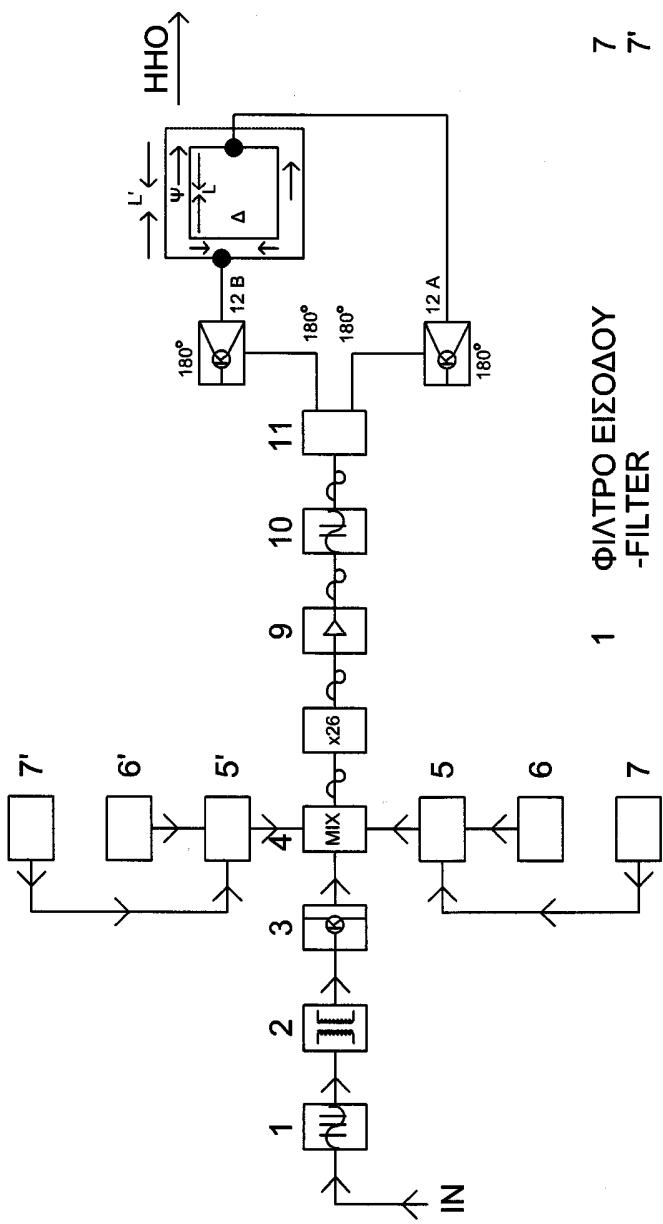
ΑΞΙΩΣΕΙΣ

1. Μέθοδος ηλεκτρόλυσης του ύδατος και παραγωγής υδρογόνου ως καυσίμου, που χαρακτηρίζεται από την χρήση συνδυασμού υψηλών συχνοτήτων, οι οποίες παράγονται ως δύο αρχικές συχνότητες μέσω ημιτονικών ταλαντωτών και κατόπιν διαβιβάζονται από δύο διαφορετικά δίπολα δημιουργώντας μια ετεροδίνωση αυτών των δύο συχνοτήτων, έτσι ώστε με κατάλληλους κύριους και βοηθητικούς οπλισμούς επεξεργασίας να εισάγονται σε αυτές τις πρωτογενείς συχνότητες, που παράγονται από τους ημιτονικούς ταλαντωτές, δευτερογενείς συχνότητες που συνδιαμορφώνουν την δομή των αρχικών συχνοτήτων μέσα σε ένα φάσμα συχνοτήτων πολύ ευρείας ζώνης, επιτυγχάνοντας με αυτό τον τρόπο τον κατάλληλο συνδυασμό συχνοτήτων μέσω αντίστοιχου ηλεκτρονικού κυκλώματος (αποτελούμενου από απομονωτή, μίκτη, διαμορφωτές, ψηφιακούς ελεγκτές συχνοτήτων, κατευθυντικό ζεύκτη, πολλαπλασιαστές και γραμμικούς ενισχυτές), ο οποίος με τον κατάλληλο συντονισμό αυτών των συχνοτήτων με τα μόρια του ύδατος προκαλεί την δόνηση των μορίων του ύδατος και την αντίστοιχη διάσπασή τους στα αέρια υδρογόνο και οξυγόνο, που διαχωρίζονται κατόπιν με ειδικούς οδηγούς διαλογής και το παραγόμενο υδρογόνο οδηγείται μέσω αντίστοιχης ειδικής σύνδεσης στον μηχανισμό παραγωγής ενέργειας για να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο.
2. Συσκευή για την ηλεκτρόλυση του ύδατος και την παραγωγή υδρογόνου ως καυσίμου, σύμφωνα με την αξίωση 1, που χαρακτηρίζεται από την χρήση συνδυασμού υψηλών συχνοτήτων, οι οποίες παράγονται ως δύο αρχικές συχνότητες μέσω ημιτονικών ταλαντωτών (5 και 5') και κατόπιν διαβιβάζονται από δύο διαφορετικά δίπολα δημιουργώντας μια ετεροδίνωση αυτών των δύο συχνοτήτων, έτσι ώστε με κατάλληλους κύριους και βοηθητικούς οπλισμούς επεξεργασίας να εισάγονται σε αυτές τις πρωτογενείς συχνότητες, που παράγονται από τους ημιτονικούς ταλαντωτές, δευτερογενείς συχνότητες που συνδιαμορφώνουν την δομή των αρχικών συχνοτήτων μέσα σε ένα φάσμα συχνοτήτων πολύ ευρείας ζώνης και με τον τρόπο αυτό να επιτυγχάνεται ο κατάλληλος συνδυασμός συχνοτήτων μέσω αντίστοιχου ηλεκτρονικού κυκλώματος, που συνίσταται από φίλτρο εισόδου (1), απομονωτή (2), οδηγό (3), μίκτη (4), διαμορφωτές (6 και 6'), ψηφιακούς ελεγκτές συχνοτήτων (7 και 7'), πολλαπλασιαστή συχνοτήτων (8), γραμμικούς ενισχυτές, ειδικά φίλτρα και κατευθυντικό ζεύκτη (9, 10, 11) και τελικούς γραμμικούς ενισχυτές, (12A και 12B σε διαμετρικά αντίθετη θέση 180° , που διοχετεύουν αντίστοιχα μέσω ειδικών ηλεκτροδίων την τάση τους στο εσωτερικό δοχείο ή κάδο - μονάδα $\Delta = \text{Δοχείο ύδατος και στο εξωτερικό δοχείο} - \text{μονάδα } \Psi = \text{χώρος ύδατος}$), όπου με τον κατάλληλο συντονισμό αυτών των διαμορφωμένων υψηλών συχνοτήτων προκαλείται πρώτον, η δόνηση των μορίων του ευρισκομένου εντός των ειδικών τμημάτων επεξεργασίας ύδατος (Δ και Ψ), των οποίων οι διαστάσεις (L και L') αποτελούν ακέραια πολλαπλάσια του μήκους κύματος των συχνοτήτων, και δεύτερον, η αντίστοιχη διάσπαση των μορίων του ύδατος στα αέρια υδρογόνο και οξυγόνο (ΗΗΟ), που διαχωρίζονται κατόπιν με ειδικούς οδηγούς διαλογής και το παραγόμενο υδρογόνο οδηγείται μέσω αντίστοιχης ειδικής σύνδεσης στον μηχανισμό παραγωγής ενέργειας για να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο.

OB: I

1007830

1

Δ =δοχείο ύδατος
 Ψ =χώρος ύδατος
 L & L' =διαστάσεις ως
 ακέραια πολλαπλάσια
 μήκους κύματος

1 ΦΙΛΤΡΟ ΕΙΣΟΔΟΥ -FILTER	7 ΨΗΦΙΑΚΟΙ ΕΛΕΝΚΤΕΣ ΣΥΧΝΟΤΗΤΩΝ -PLL
2 ΑΠΟΜΟΝΩΤΗΣ -BUFFER	8 ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΤΗΣ ΣΥΧΝΟΤΗΤΩΝ -FREQUENCY MULTIPLIER
3 ΟΔΗΓΟΣ 1 -DRIVER	9 ΓΡΑΜΜΙΚΟΣ ΕΝΙΣΧΥΤΗΣ-ΟΔΗΓΟΣ -DRIVER LINEAR AMPLIFIER
4 ΜΙΚΤΗΣ -MIXER	10 ΕΙΔΙΚΟ ΦΙΛΤΡΟ -SPECIAL FILTER
5 ΗΜΙΤΟΝΙΚΟΙ ΤΑΛΑΝΤΩΤΕΣ -LOCAL OSCILLATORS	11 ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΙΚΟΣ ΖΕΥΚΤΗΣ -DIRECTIONAL COUPLER
6 ΔΙΑΜΟΡΦΩΤΕΣ -MODULATORS	12 Α ΤΕΛΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΙΚΟΙ ΕΝΙΣΧΥΤΕΣ
12 Β -OUTPUT LINEAR AMPLIFIERS

ΟΒΙ 1007830

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ
(Ο.Β.Ι.)

ΕΚΘΕΣΗ ΕΡΕΥΝΑΣ

Αριθμός αίτησης
20120100234

ΕΓΓΡΑΦΑ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΑ ΩΣ ΣΧΕΤΙΚΑ			
Κατηγορία	Σχετικό έγγραφο με επισήμανση, όπου χρειάζεται, των σχετικών παραγράφων	Σχετικό με αξιωση	Διεθν. Ταξινόμηση Int. Cl. 01/01/2012(AL)
X	US2006086603 A1 / (WYLES WALTER) 27.04.2006 *Ολόκληρο το έγγραφο*	1,2	
X	US4394230 A / (PUHARICH HENRY) 19.07.1983 *Ολόκληρο το έγγραφο*	1,2	B01J 7/02 B01J 19/12 C01B 3/04 C25B 1/04
A	WO2008064002 A2 / (KC ENERGY,KANZIUS,RUSTUM) 29.05.2008 *Περιγραφή: [0002],[0012],[0023], [0093]-[0102],[0124]. Σχήμα: 21*	1,2	
A	US2009289457 A1 / (GLEASMAN JAMES Y) 26.11.2009 *Περιγραφή:[0007],[0008], [0012],[0014],[0017]. Σχήμα:1*	1,2	
			Τεχνικά πεδία που ερευνήθηκαν
			B01J C01B C25B
Ημερομηνία περάτωσης της έρευνας :			
12/12/2012			
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΗΛΟΥΜΕΝΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ			
X: ιδιαίτερα σχετικό αν ληφθεί μεμονωμένα	T: βασική θεωρία ή αρχή στην οποία βασίζεται η εφεύρεση		
Y: ιδιαίτερα σχετικό αν συνδυαστεί με άλλο έγγραφο της ίδιας κατηγορίας	E: προγενέστερο διπλωμα ευρεστεχνίας, το οποίο δημοσιεύτηκε την ημερομηνία κατάθεσης ή μετά από αυτήν		
A: τεχνολογικό υπόβαθρο	D: έγγραφο αναφερόμενο στην αίτηση		
O: μη έγγραφη αποκάλυψη	I: έγγραφο αναφερόμενο για άλλους λόγους		
P: ενδιάμεσο έγγραφο		
8: μέλος της ίδιας οικογένειας ευρεστεχνειών, αντίστοιχο έγγραφο			

ΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΙΔΙΟΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΟΠΤΕΥΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ Δ.Β.Μ. & Θ.
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ & ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΔΥΥ.1/Ε.20_Εκδοση05_140910

ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ 5, 151 25 ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ - ΤΗΛ.: 2106183595 - FAX: 2106819231
http://www.obi.gr

ΣΤΑΦΥΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΕΞΕΤΑΣΤΗΣ

GR **80355 / 80353**

(19)

**Οργανισμός
Βιομηχανικής
Ιδιοκτησίας (OBI)**

(21) Αριθμός αίτησης Δ.Ε. : **80353**
A

(12)

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ

(11) Αριθμός Δ.Ε. : **80353**

(22) Ημ/νία Κατάθεσης : **13-09-84**

(51) Διεθνής Ταξινόμηση (Int. Cl⁵):
H01F

(30) Προτεραιότητα (ες):

(71) Καταδέτης (ες):
ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΠΕΤΡΟΣ
Περγάμου 101
122 42 ΑΙΓΑΛΕΩ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΕΛΛΑΣ

(43) Ημ/νία δημοσ. Αίτησης Δ.Ε. :

(72) Εφευρέτης (ες):
ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΠΕΤΡΟΣ

(45) Ημ/νία δημοσίευσης Δ.Ε. :
22-05-84 ΔΕΒΙ 11/84

(74) Πληρεζούσιος :

(61) Τροποποίηση στο κύριο Δ.Ε. : **72285**

(54) Τίτλος

ΣΤΑΤΟΣ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΤΗΣ ΕΝΑΛΑΚΤΗΡ ΤΑΣΕΩΣ ΕΙΣΟΔΟΥ 6 ΜΕΧΡΙ 24 ΒΟΛΤ ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑΤΡΕΠΟΜΕΝΟΥ ΣΕ ΕΝΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΟ 110 ΜΕΧΡΙ 224 ΒΟΛΤ ΚΑΙ 50 ΠΕΡΙΟΔΩΝ.

(57) Περίληψη

Πρόκειται για έναν στατό μετασχηματιστή-εναλλακτήρα τάσης συνεχούς ρεύματος σε εναλλασσόμενο. Χαρακτηρίζεται από το ότι επιτυγχάνει τον μετασχηματισμό της χαμηλής τάσης 6-24 V συνεχούς ρεύματος σε εναλλασσόμενη του δικτύου των πόλεων (220 V, 50 Hz ή 110 V, 60 Hz), χωρίς λειτουργικό δόρυφο, τριβόμενα μέρη και εκπομπή

καυσαερίων. Περιλαμβάνει εξ ολοκλήρου ολοκληρωμένα κυκλώματα τελευταίας τεχνολογίας, μεταξύ των οποίων διπολικά τρανζίστορ και προορίζεται για πληθώρα χρήσεων οικιακών και βιομηχανικών, στις μεταφορές κ.α. Το κύκλωμα του μετασχηματιστή-εναλλακτήρα περιγράφεται σε συνημμένα σχεδιαγράμματα.

80353

τεν_φύλλον_περιχραφής_έφευρεντον_Πέτρου_Ζωγράφου_τοῦ_Βύαγγε-
λίου.

Π ΕΡΙΓΡΑΦΗ

Τῆς έφευρέσεως γενομένης παρά τοῦ Πέτρου Ζωγράφου Καθηγητοῦ
Τ.Ε. κατοίκου Ἀθηνῶν ὑπὸ τόν τίτλον "Στατός μετασχηματι-
στής ἐναλλακτήρ τάσεως εἰσόδου 6-24V συνεχοῦς ρεύματος "ε-
τατρεποιένου σε ἐναλλασσούενο 110 υέχρι 224 καὶ 50 HZ".

φύλλον περιγραφῆς ἐφευρέτου Ι.έτρου ζωγράφου τοῦ ἔναγγέλου.

Τέτλος τῆς ἐφευρέσεως: "Στατός πετασχηματιστής ἐναλλακτήρ τάσεως εἰσόδου 6 υέχρι 24 βόλτ συνεχοῦς ρεύματος πετατρεπουένου σὲ ἐναλλασσόνενο 110 υέχρι 224 βόλτ καὶ 50 περιόδων"

I. Η ἴδεα καὶ περίληψις τῆς ἐφευρέσεως

Η παροῦσα ἐφεύρεση εἶναι υία πεγάλτ, βελτίωση καὶ τελειώποιήση σὲ ἄριστο βαθυδ τῆς προηγούμενης ἐφευρέσεως πέ τέτλο "Στατός πετασχηματιστής ἐναλλακτήρ τάσεως εἰσόδου 6 πέ χρι 24 βόλτ συνεχοῦς ρεύματος πετατρεπουένου σὲ ἐναλλασσόνενο 110 πέ χρι 224 βόλτ καὶ 50 περιόδων" ἡ δοῖα εἶχε κατοχυρωθεῖ εἰςτό ΥΠ.Ε.Τ μέ δίπλωια εὑρεσιτεχνίας ἄριθμοῦ 72866 πού κατετέθη στίς 24-8-83 μετά γενούενον ἐλέγχου καὶ δοκιμῶν ἀπό ἑπιτροπή τοῦ ΥΠ.Ε.Τ. ἐπί τῆς συσκευῆς ἀξιολογήθηκε ὡς καινοτούία Σχετ. ἔγγραφο ΥΠ.Ε.Τ ἄριθ. πρωτ. 1299(ΕΦΑ) 77.

Ἐπίσης ἀξιολογήθηκε καὶ ἀπό τὸν ΕΟΥΝΕΧ ὡς ἀξιόλογη καινοτούία Σχετικό ἔγγραφο ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΜΗΜΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΩΝ ἄριθμ. πρωτ. 506/25.

Η παροῦσα πού ἔχει τὸν ἔδιο τέτλο εἶναι ἐξ δλοκλήρου μέ δλοκληρωιένα κυκλῶματα τελευταίας τεχνολογίας καὶ ἀριστης ποιετητας. Τὰ τρανζίστορς προενισχύσεως καὶ ἐπεξεργασίας συνεχοῦς ρεύματος Q1 καὶ Q2 καθώς καὶ τὰ τρανζίστορς ἐξόδου (ισχύος) Q3 ἕως Q10 μποροῦν νά αντικατασταθοῦν διαφόρωνς καταναλωτάς ὅπως οικίες πού περιλαμβάνουν ηλεκτρικά ψυγεῖα, τηλεοράσεις, λυχνίες φωτισμοῦ κλπ.

Ἐδῶ γιά λόγους συντομίας καὶ ἀπλοποίησης τοῦ σχεδίου φαίνονται μόνον τὰ διπολικά τρανζίστορς. Καὶ οέ αὐτή τήν συσκευή καταλλήλου ισχύος υποροῦμε νάτροςοδοτήσουμε διαφόρους καταναλωτάς ὅπως οικίες πού περιλαμβάνουν ηλεκτρικά ψυγεῖα, τηλεοράσεις, λυχνίες φωτισμοῦ κλπ.

Σὲ κάμπιγκ, νοσοκομεῖα, βιοτεχνικός καὶ βιοϊηχα-

3ρυ_φύλλον_περιγραφῆς_ἔφευρέτων_πέτρου_λαγάφου_τοῦ_εὐαγγέ-

λου-

νικούς χάρους, αεροπλοῖα, ναυσιπλοῖα, κουπιοῦτερς, διαστητή-
κή καί αποροῦμε νά καλύψουμε τίς δυνάμεις σε ήλεκτρικό ρεύμα
κάθε άλλης χρήσεως.

·Έάν ή παροχή ρεύματος συνεργασθεῖ υέ ἄλλες ηπιεις πηγές ἐνερ-
γείας δέν θά έχει δυνάμη ή παταρία νά φορτισθῇ ἀπό το δίκτυο
τῆς ΔΕΗ.

Οι υφιστάμενες πηγές οι οποίες έχουν την ικανότητα νά είναι
αυτονομείας καί όπερη άκτινοβολία.

II. ·Ονοματολογία, περιγραφές καί λειτουργία τῆς_ἔφευρέ-
σεως.

Το διάταξις ταλαντωτοῦ ή χρονισμοῦ διεγείρουν (δδηγοῦν)
ιέ καταλλήλων βόρους παλιούς τά τρανζίστορς Q1 καί Q2. Το κύ-
κλωπια χρονισμοῦ ἀποτελεῖται αυτή τή φορά οέ σχέση υέ τήν προη-
γούμενη έφεύρεση ἀπό ένα κρυσταλλικό ταλαντωτή υέ ώρισμενη
συχνότητα κρυστάλλου ή δποία διαιρεῖται καί ἐπεξεργάζεται
καταλλήλως υέ τήν βοήθεια τριῶν δλοκληρωμένων κυκλωπάτων τύ-
που C-MOS, τά δποία τά συνδέουμε ἔτοι μότε νά μᾶς δίδουν υετά
'από διαιρέσεις τῆς βασικῆς συχνότητας τοῦ κρυστάλλου τής ἐπι-
ευητή συχνότητα διεγέρομενς, πού χρειαζόμεντε γιά τόν συγχρο-
νισμό (σήμα συγχρονισμοῦ). τῶν τρανζίστορς Q1 καί Q2 πού
αυτά υέ τήν σειρά τους διαβιβάζουν τό σήμα υέσω τόν υετα-
σχηματισμοῦ T2 στά τρανζίστορς έξόδου (Ισχύος) Q3 έως Q10.
·Αναλυτικότερα μποροῦμε υέσω τῶν υεταβλητῶν πυκνωτῶν C2-C3
νά κάνουμε δρισμένες βυθισμένες άκριβείας τῆς συχνότητος
συγχρονισμοῦ . "Οσον ἀφόρα τήν λειτουργία τοῦ κυκλωπιατοῦ έξό-
δου (Ισχύος) ύποθένεις δτι διανέφερει διανέφερει διανέφερει
είσοδο τοῦ υετασχηματισμοῦ δδηγήσεως T2 πού τά πρωτεύοντα
τυλίγυατά του τά δποία είναι καί φορτία τῶν τρανζίστορς Q1 καί
Q2, τότε τά άναπτυχθοῦν οτά δευτερεύοντα τυλίγυατά τῶν L3
καί

4ορ φύλλον περιγραφῆς ἐφευρέτου Ι.Εἰρου ζωγράφου τοῦ Εὐαγγέλου.-

καὶ 14 σήματα τά δποῖα θά ἔχουν υεταξύ τους διαφορά φάσεως 180° πωιρῶν καὶ ποὺ ἡ κάθε πλευρά ἀπό τά δευτερεύοντα τυλίγητα τοῦ υετασχηματιστοῦ θά συνδεθῆ υέ τίς δύο πλευρές τῶν τρανζίστορς π.χ. τό τύλιγμα I3 θά διεγείρει τίς βάσει τῶν τρανζίστορς Q3, Q4, Q5, Q6 καὶ τό τύλιγμα I4 θάτροφοδοτήσει τίς ἄλλες βάσεις τῶν τρανζίστορς Q7, Q8, Q9, Q10. Τό σύνολο τῶν τρανζίστορς ἐξόδου Q3, ἔως Q10 υπορεῖ νά ἀλλάξει συναρτήσει τῆς ισχύος τῆς συσκευῆς. Τέλος τά πρωτεύοντα τυλίγητα τοῦ υετασχηματιστοῦ ισχύος ἡ (ἐξόδου) συνδέονται ὡς ἐξῆς : Τό τύλιγμα I1 υέ τούς στλλέκτες τῶν τρανζίστορς ισχύος Q7, Q8 καὶ Q10, Q9. καὶ τό τύλιγμα I2 συνδέεται υέ τούς συλλέκτες τῶν τρανζίστορς ισχύος Q3, Q4, Q5 καὶ Q6. Από τό δευτερεύον πλέον τοῦ υετασχηματιστή υπροῦνε νά πάρουνε τήν εναλλασσοιένη τάση πού υπορεῖ νάεναι τετραγωνικῆς ἡ ήιτονοειδοῦς υερφῆς, ἐδῶ γιά λόγους ουντωνίας ἐνδείκνυτάς εἰς τό κύκλωμα ἡ ἐπεξεργασία τετραγωνικῆς υερφῆς. Ή ἐφεύρεση ἔχει βελτιωθεῖ ἀπό τήν προηγούμενη, πού εἶχε ἀριθμό διπλάνητος εύρεσιτεχνίας 72866 τεχνολογικά. Είδικώτερα ο συγκριτής τάσεως είσοδου κατασκευάζεται στήν παροῦσα ἐφεύρεση ἐξ δλοκλήρου υέ δλοκληρωμένα κυκλώματα, ἀνακυτικώτερα τό κύκλωμα αύτό πού ὁ προορισμός του εἶναι γιά νά ἐλέγχη τήν δλη συσκευή ἀπό τυχόν λάθη τοῦχειριστοῦ, ὅπως εἶναι δί υπερφορτώσεις, ἡ χαιηλή τάση τροφοδοσίας της καθώς ἐπίσης καὶ ἡ υπέρταση τροφοδοσίας της. Έδῶ ἡ βαθύίδα αύτή ἀποτελεῖται ἀπό τέσσερα δλοκληρωμένα κυκλώματα. Τό πρῶτο δλοκληρωμένο I.C1 υαζί υέ τήν ZENER I1 ἀποτελεῖ τήν τάση ἀναφορᾶς τοῦ κυκλώματος. Τά ἄλλα τρία δλοκληρωμένα IC2, IC3, IC4 ἀποτελοῦν τίς τρεῖς συγκριτικές τάσεις. Τό παρόν

δον φύλλον περιγραφῆς ἐφευρέτον Ιέτρου ζωγράφου τοῦ Εὐαγγέλου.

κύκλωμα λειτουργεῖ καὶ ενεργεῖ ὡς ἐξῆς: "Οταν για δόποιο δήποτε λόγο ή τάση εἰσόδου IC ὑπερβεῖ· τήν τάση λειτουργίας τῆς συσκευῆς· τότε ἀνάβει η LED1 κάτρινη πού υᾶς εἰδοποιεῖ ότι οὐ πάρχει ὑπέρταση στήν' εἴσοδο καὶ οὐ πάρχει κίνδυνος καταστροφῆς τῆς συσκευῆς. Εάν ατήν δεύτερη περίπτωση ἀνάφει ἡ LED2 κόκκινη τότε οᾶς εἰδοποιεῖ ότι οὐ πορεῖ νά ἔχουε συνδέοει πειραστέρους καταγαλωτές καὶ ἔχουε ὑπερφορτώσει τήν συσκευήν· ἢ ότι η τάση εἰσόδου DC εἶναι χαϊηλώτερη ἀπό τήν τάση λειτουργίας. Τέλος ἡ τρίτη LED3 πράσινη οᾶς δείχνει τήν κανονική λειτοργία τῆς συσκευῆς.

III. Παραλλαγές τῆς βασικῆς ιδέας.

Θά πρέπει νά ἔκτισηθεῖ ότι τό δυτικεύενο τῆς έπινότησης δέν περιορίζεται στά δυνατέρω παραδείγματα, ἡ ἐπίτευξη τῆς ἐπινόησης εἶναι δυνατή καὶ υὲ άλλους κατασκέναστικούς τρόπους ιεθόδους, ἐξαρτήσατα καὶ υηχαντιουούς δημος π.χ. ἐκτός ἀπό τάσεις ἐξόδου τετραγωνικῆς ιερφῆς καὶ τάσεις ἐξόδου ἡπιτονοειδοῦς υορφῆς. "Ολα αύτά παραυένουν στις βλέψεις τῆς παρούσης περιγραφῆς.

IV. ΔΙΕΓΔΙΚΗΣΕΙΣ - ΙΔΕΙΩΣΕΙΣ

"Ἐχοντας περιγράψει δημος δυνατέρω τήν ἐφεύρεσή ίου αὐτό πού διεκδικῶ ὡς νέο καὶ ἐπιθυμῶ νά προστατεύσω τό δίπλωμα εύρεσιτεχνίας· εἶναι:

· 1) "Ενας οτοτδς υετασχηματιστής ἐναλλακτήρ συνεχοῦς ρεύματος οέ ἐναλλασσόμενο, χαρακτηριζόμενος ἐκ τοῦ ότι έπιτυχάνει τόν υετασχηματισό τῆς χαϊηλῆς τάσεως συνεχοῦς ρεύματος οέ ἐναλλασσόμενη τάση του δικτύου τῶν πόλεων 220 βόλτ 50 περιόδων καὶ 110 βόλτ 60 περιόδων χωρίς λρισωνγικό θρυβό, τριβό ιενα ιέρη καὶ ἐκπουπή καυσαερίων.

6ον φύλλον περιγραφῆς ἐφευρέτου Πέτρου Ζωγράφου τοῦ Εὐαγγέλου:-

2) "Ἐνας στατός υετασχηματιστής κατά τὴν ἄνω αξίωση

1) χαρακτηριζόμενος ὅτι λειτουργεῖ ωὲ εἰδικούς υετασχηματιστές, ωὲ εἰδικούς λέγους πρωτεύοντων καὶ δευτερεύοντων τυλιγμάτων.

3) "Ἔνας στατός υετασχηματιστής κατά τῆς ἄνω αξιώσεις

1 καὶ 2) χαρακτηριζόμενος ἐκ τοῦ ὅτι διαθέτει κρυσταλλικό ταλαντωτή πού συνεργάζεται ἢ ὁ δλοκληρωμένα κυκλώματα χαιρηλῆς καταναλώσεως γιὰ ἀρίστη σταθερότητα τῆς συχνότητος ἔξιδου.

4) "Ἔνας στατός υετασχηματιστής ἡσαντά τίς αξιώσεις 1,2 καὶ 3 χαρακτηριζόμενος ὅτι διαθέτει στὴν εἶσοδο τοῦ συνεχοῦς ρεύματος σύστημα προστασίας διντιστρόφου πολικότητος.-

5) "Ἔνας στατός υετασχηματιστής κατά τίς αξιώσεις 1, 2, 3 καὶ 4 χαρακτηριζόμενος ὅτι τὸ κύκλωμα του ἀποτελεῖται ἐκτός ἀπὸ τίς ἔξη διόδους πού ἔχει στό τιμῆμα ἔξιδου (ἰσχύος) οἱ δποῖες βρίσκονται ἡετά ἀπὸ τὸν υετασχηματιστή T2 ἡ κονδύλα ἔξιδου, ἡ δποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τρανζίστορς χαρακτηριστικὸ αὐτῶν τὰντιράνζίστορς ἔξιδου (ἰσχύος)εἶναι ὅτι συνδεσμολογοῦνται πολλὰ παράλληλα τρανζίστορες π.χ. Q3 ἔως Q6 καὶ Q6 ἔως Q10, ὁ παραλληλισμός αὐτῶν τῆς κάθε πλευρᾶς υπορεῖ νά αυξηθεῖ ἀναλόγιας τῆς ισχύος τῆς συσκευῆς. Γενικά αὐτός ὁ παραλληλισμός τῶν τρανζίστορων ἔξιδου (ἰσχύος) εἶναι ἡία ἀπὸ τίς βασικάτερες αξιώσεις τῆς ἐφεύρεσης.

6) "Ἔνας στατός υετασχηματιστής κατά τίς αξιώσεις 1,2,3,4 καὶ 5 χαρακτηριζόμενος ἐκ τοῦ ὅτι ἔχει εἰδικό υετασχηματιστή διηγήσεως T2 ὁ δποῖος φέρει τέοσορες περιελίξεις.

7ον φύλλον περιγραφής έψευρέτου Πέτρου Δωγράφου του Ευαγγέλου:-

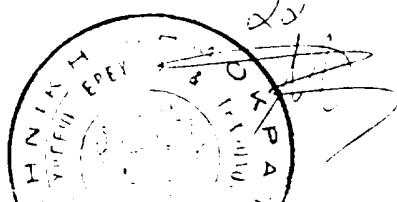
7) "Ενας στατός υετασχηματιστής κατά τίς δξιώσεις 1,2,

3,4,5 καί 6 χαρακτηριζόμενος από τόν υεγάλο βαθυό άπυδοεως του καί από τά ειδικά σιδηροπαγνητικά όλικά πού χρησιμοποιοῦνται σάν πυρῆνες στόν υετασχηματιστή Τ1 .

8) "Ενας στατός υετασχηματιστής κατά τίς δξιώσεις 1,2,3,4,5,6 καί 7 χαρακτηριζόμενος ότι χρησιμοποιεῖ ἐπτά όλοκληρωμένα κυκλώματα ἐκτός από τά ἄλλα ήσιαγαγά στοιχεῖα πού απορεῖ νά αὐξηθοῦν διαλόγως τῆς ζητήσεως τῆς συσκευῆς.

9) "Ενας στατός υετασχηματιστής συνεχοῦς ρεύματος κατά τίς δξιώσεις, 1,2,3,4,5,6,7 καί 8 διαθέτει ειδικό συγκριτή τάσεως εἰσόδου συνεχοῦς ρεύματος πού αποτελεῖται ἐκτός από τδ ήλεκτρονικό κύκλωμα φού συγκριτοῦ καί τρεῖς φωτεινές ένδεξεις LED . 1) κίτρινη ένδειξη , πράσινη ένδειξη καί μόκκινη ένδειξη.

10, "Ενας στατός υετασχηματιστής συνεχοῦς ρεύματος κατά τίς δξιώσεις 1,2,3,4,5,6,7,8 καί 9 χαρακτηριζόμενος ότι διαθέτει ειδικοῦ τύπου τρανζίστορδες εξόδου (ιοχύος) ὥστε νά προσαριζόνται καθέτως ἐπάνω οτδ φυγεῖο (φυκτική ἐπιφάνεια) ὥστε καί οι τρεῖς ἀκροδέκτες τῶν τρανζίστορς νά βγαίνουν κάθετα κάτω ἀπό τήν οία πλευρά του φυγείου, χωρὶς οι ἀκροδέκτες αύτοὶ τῶν τρανζίστορς νά βγαίνουν τρυπόντας τήν ἐπιφάνεια του φυγείου δηλαδή ἐπάγουν τήν θερμότητά τους στήν φυκτική ἐπιφάνεια του φυγείου βιδώνοντάς οι βέδα παράλληλα πρός τήν ἐπιφάνεια του φυγείου. Τάτρανζίστορς του τύπου αυτοῦ χαρακτηρίζονται ότι φέρονται ἐπάνω στήν φυκτική τους ἐπιφάνεια οία δηλαδή Ανήκει στο Δ.Ε.Αθήνα 1984 Ο ΤΥΠΗΜΑΤΑΡΧΗΣ

30353
21/11/

a.a.
UP

